

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1545/2019
30.05.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и др Драгише Б. Слијепчевића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Бојан Стојановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Државно веће тужилаца, Основно јавно тужилаштво у Јагодини, коју заступа Државно правобранилаштво Републике Србије, Одељење у Крагујевцу, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 17/19 од 11.01.2019. године, у седници већа одржаној 30.05.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 17/19 од 11.01.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 17/19 од 11.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини Гж 17/19 од 11.01.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Јагодини П 432/18 од 31.10.2018. године којом је одбијен тужбени захтев тужиле да се обавезе тужена да јој плати на име законске затезне камате на главни дуг од 189.000,00 динара новчани износ од 12.554,26 динара за период од 05.06.2017. године до 27.12.2017. године. Одређено је да свака странка сноси своје трошкове.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужила је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права. Ревизију изјављује и са позивом на члан 404. став 1. ЗПП, због потребе разматрања правних питања од општег интереса односно правних питања у интересу равноправности грађана и ради уједначавања судске праксе.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу

равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за примену овог института, јер у конкретном случају не постоји потреба за новим тумачењем права, нити за уједначавањем судске праксе узимајући у обзир садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Побијане нижестепене одлуке садрже одлуку о тужбеном захтеву које су донете у складу са усаглашеном судском праксом, израженим ставовима Врховног касационог суда по питању исплате обрачунате затезне камате на досуђене трошкове кривичног поступка, у којима је изражен правни став да тужила има право да потражује накнаду за неуредно извршавање новчане обавезе од стране туженог по решењу туженог (од 30.05.2017.године) од дана извршности решења, па до дана исплате новчане обавезе. Тужила није у току поступка пружила доказе када је спорно решење Основног јавног тужилаштва у Јагодини од 30.05.2017. године постало правноснажно, односно извршно, јер решење такву клаузулу не садржи, те самим тим није доказала висину свог потраживања, који разлози нижестепених судова не одступају од досадашње праксе Врховног касационог суда по том питању.

Врховни касациони суд испитао је дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија тужиле није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да спорови мале вредности у смислу одредаба ове главе јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479 . став 6. истог закона прописано је да против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Како се у конкретном случају ради о имовинско правном спору мале вредности (у коме вредност предмета спора од 12.554,26 динара не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе), у којој врсти спорова је искључена могућност изјављивање ванредног правног лека – ревизије, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић